

عنوان مقاله:

اثرات درمانی آلپورینول بر عملکرد بطن چپ در بیماران مبتلا به نارسایی مزمن قلب

محل انتشار:

مجله پزشکی بالینی ابن سینا، دوره 17، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

علیرضا رای - دانشیار گروه قلب و عروق دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

سوزان خلق دوست - دستیار گروه قلب و عروق دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

هاشم کازرانی - استادیار گروه قلب و عروق دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

محمدرسلول قدمی - دکتری حرفه ای پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: نارسایی قلب، یک مشکل عمده و در حال گسترش در سلامت جامعه به ویژه در افراد سالمند می باشد که اغلب در نتیجه ایسکمی و بیماری های عروق کرونر روی می دهد. آلپورینول می تواند از ایسکمی عضله قلب محافظت کند و استفاده از آن انرژی میوکارد در طی ایسکمی را بهبود بخشد. هدف از مطالعه حاضر تعیین اثر آلپورینول بر عملکرد بطن چپ در بیماران نارسایی قلب می باشد. روش کار: در این کار آزمایشی بالینی 82 بیمار به صورت تصادفی، علاوه بر درمان استاندارد، تحت تجویز آلپورینول و یا پلاسبو قرار گرفتند و ارزیابی های اکوکاردیوگرافی پیش از درمان و 6 ماه پس از درمان انجام گرفت. نتایج: میزان تغییر در کسر تخلیه ای بطن چپ در مقایسه با پایه به طور چشمگیری در آلپورینول بیشتر از بیماران گروه کنترل بود. همچنین مشخص گردید که در بیماران دریافت کننده آلپورینول بهبود بیشتری در کلاس NYHA نسبت به گروه کنترل روی داده است. نتیجه نهایی: در بیماران مبتلا به نارسایی قلبی، تجویز طولانی مدت آلپورینول علاوه بر بهبود عملکرد بطن چپ، اثرات سودمندی بر کیفیت زندگی آنان دارد.

کلمات کلیدی:

آلپورینول، عملکرد بطن چپ، نارسایی قلب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/570302>

